

ΜΙΚΡΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Ο ΠΑΣΑΣ

Τὰ σπίτια μου φάνηκαν χαμοκέλλες καὶ οἱ ἄνθρωποι πελώριοι.

Ὑστερα ἀπὸ εἴκοσι χρόνια !

Γειτονίτσες ποὺ τὶς ἀγάπησα, δρομάκια ποὺ τὰ πέρασα μὲ βῆμα ἀλαφρὸ καὶ σβέλτο.

Παράθυρα ποὺ τὰ κοίταξα, πόρτες ποὺ τὶς ἐχτύπησα, καρδιές ποὺ τὶς ἔκαμα νὰ χτυπήσουν !

Ὡ ἀγαπημένα παλαιὰ χρώματα, νερὰ σοφὰ τῆς λίμνης, φλοῖσβοι τρεῖλοι τῆς πολυφιλημένης θάλασσας !

Ὡ γωνίτσες ἐσεῖς ! Νὰ καὶ τώρα τὰ παράθυρα γεμάτα καὶ οἱ ἀβλές καὶ οἱ μαντρίτσες οἱ χαμηλές καὶ τὰ δρομάκια. Καὶ τὰ μᾶτια διαπορητικά καὶ ἐκπληχτα.

Τὰ μαλλιά τώρα ἄσπρα, τὸ πρόσωπο ἀλλαγμένο, τὸ βῆμα ἀβέβαιο, ἡ καρδιὰ σκεπασμένη.

Καὶ οἱ γυναῖκες συνανασταξὺ τους, καθὼς περνοῦσα :

— Καλέ, ὁ χαῖδομίλτος εἶναι αὐτός, ὁ πασάς...

Μεσολόγγι

Μ. ΜΑΛΑΚΑΣΗΣ

Η ΦΥΛΕΤΙΚΗ ΕΥΓΕΝΕΙΑ

Στὴν «Ἀκρόπολη» τῆς περασμένης Κερκυρῆς (16 Μαρτίου σελ. 4) δημοσιεύθηκε περίληψη τοῦ α' μέρους τῆς μελέτης τοῦ κ. Βλαστοῦ. Τὴν περίληψη τοῦ δευτέρου μέρους τῆς μελέτης, ποὺ διαβάστηκε τὴν περασμένη Τρίτῃ (18 τοῦ Μάρτι), εἶχε τὴν καλοσύνη ὁ κ. Βλαστός νὰ τὴ στείλει στὸ «Νοῦμά».

Ὁ **ξεδιαλεγκμός** ἐνεργεῖ ἀνεμπόδιστα στὶς πρωτόγονες κοινωνίες, μὴ νοθέβεται ἡ λειτουργία του στὶς πολιτισμένες. Οἱ λόγοι εἶναι πολλοί — ἀπὸ αὐτοὺς οἱ πρὸ σημαντικοί : 1) ο πόλεμος — γιὰτὶ σκοτώνονται οἱ καλλίτεροι γιὰ νὰ προστατέβουνται οἱ πρόστιχοι καὶ ἀπόλοιμοι, β) οἱ ἀποικίες ποὺ τραβοῦνε μακριὰ τοὺς γερούς καὶ ριψακίντουνους, γ) ἡ μηχανὴ γιὰτὶ μιάς καὶ τήνε φτιάσει ὁ ξυπνὸς μπορεῖ νὰ τὴ δουλέψει κάθε κουτεντὲς γ) ὁ γιὰτρός ποὺ σῶζει τοὺς ἀνήμερους καὶ κακοφτιασμένους, ε) ἡ χριστιανικὴ φιλάνθρωπία καὶ ὁ συνακόλουθος σοσιαλισμός.

Παραδείγματα κακοφορμισμένων οικογενειῶν καὶ στατιστικές. Ἡ μπεκροῦ ἡ Πρύσσα εἶχε 834 γνωστὸς ἀπόγονους καὶ κόστισε 25 εκατομύρια.

Αποτελέσματα — πολλαπλασιάζονται οἱ μπόσικοι

καὶ οἱ ἀκατάλληλοι μὲ ἐξοδα τῶν ἀνθρώπων τῆς δουλειᾶς καὶ ἀπὸ σοί. Ἐτσι περιορίζονται οἱ ἀπόγονοι τῆς καλῆς φύτρας γιὰ νὰ πληθαίνουν οἱ σάπιες,

Τὸ κακὸ αὐτὸ θέλει νὰ τὸ σταματήσῃ καὶ νὰ τὸ γιὰτρέψῃ κακομάρφωση τῶν «Εὐγενεικῶν». Τὸ κίνημα τὸ ἄρχισε ὁ Sir Francis Galton. Μὲ «**Εὐγενεικὰ**» ἐννοοῦν τὴ μελέτη κάθε στοιχείου ποὺ μπορεῖ νὰ κυβερνηθεῖ ἀπὸ τὴν κοινωνίαν καὶ ποὺ μπορεῖ νὰ κλιτερέψῃ καὶ νὰ χαλάσῃ τὶς φυλετικὰς ἀρετὰς τῆς φύτρας εἴτε σωματικὰ εἴτε διανοητικά. Κάτι τέτοιο μισοσυλλογίστηκε καὶ ὁ Πλάτωνας.

Ἡ θεωρία αὐτὴ βασίζεται στὴ Βιομετρικὴ καὶ στοὺς κληρονομικοὺς νόμους τοῦ Μέντελ.

Νόμοι τοῦ Μέντελ. Οἱ βραικοὶ χαραχτήρες κάθε οργανισμοῦ εἶναι χωριστοὶ καὶ ἀπτότελοι. Δὲν ἀνακατέβονται, μὴ ξεχωρίζονται στοὺς ἀπόγονους. Εἶναι ξεγδάρια ξεγδάρια — ἓνας δεσποτικὸς καὶ ἓνας υποχωρητικὸς. Ὅταν ἀπαντηθοῦν δεσπ. + υποχωρ. ὁ δέφτερος δὲ χάνεται μὴ μένει ἀφάνερος· ξαναφανερώνεται σὰν ἀποχωριστὸς στὰ παιδιὰ. Ὁ βασικὸς τύπος εἶναι ἔτσι :

$$\Psi + K$$

ΨK (φαίνεται Ψ , γιὰτὶ τὸ K ἀφάνερος)

I			
I	I	I	I
$\Psi\Psi$	ΨK	ΨK	KK
25 ο/ο	50 ο/ο	25 ο/ο	
καθαρὴ γενιά		καθαρὴ γενιά	

I			
I	I	I	I
$\Psi\Psi$	ΨK	ΨK	KK
25 ο/ο	50 ο/ο	25 ο/ο	

Ποτὲ δὲν ἀνακατέβονται τὸ Ψ καὶ K , καὶ νὰ φανερωθεῖ ἄτομο ποὺ νὰ ἔχει ἀνάμεσο χαραχτηριστικό.

Οἱ νόμοι αὐτοὶ δουλέβουνε σὲ μερικὰ χαραχτηριστικά τοῦ ἀνθρώπου, σὲ ἄλλα δὲν ἀποδείχτηκε ἀκόμα. Φαίνεται πιθανὸ πὼς δουλέβουνε στὴν τρέλλα, τὸ στηθικὸ μαρμαρὸ, τὴ νεβρική προδιάθεση, τὴν ἐπιληψία καὶ τὴ ζαβομάρα. Τὸ ἴδιο καὶ στὶς θηϊκὲς διάνοιες.

Τὰ συμπεράσματα εἶναι δύο :

α) **θετικὸ** — νὰ μένουν οἱ καλὲς φύτρες καθαρές καὶ νὰ πολλαπλασιάζονται.

β) **αρνητικὸ** — νὰ σταματήσῃ τὸ πλήθος τῶν ἀκατάλληλων.

Στὸ δέφτερο μπορεῖ νὰ βοηθήσῃ ὁ νομοθέτης. Τὶ γίνεται στὴν Ἀγγλία, Ἀμερικὴ, Εὐρεσία. Στὸ πρῶτο μόνο ἡ διδασκαλία καὶ ἡ ατομικὴ πρωτοβουλία μποροῦνε νὰ ἠφελήσουν.

Ορισμοὶ τοῦ γάμου— ἡ συνειδητὴ ἐνωσις καὶ μοιρασὴ τῆς φυλετικῆς ἀθανασίας τοῦ ἀντρα καὶ τῆς γυναίκας, καὶ μὲ σκοπὸν τὴν καλιτέρεψιν τῆς φυλετικῆς ζωτανίας. Ξαναζούμε στὰ παιδιὰ μας εμεῖς οἱ ἴδιοι μὰ μὲ κάποιον ἄλλο. Φανερό πὼς ὁ ἄλλος πρέπει νὰ εἶναι τῆς προκοπῆς ἀλλιώτικα εμεῖς οἱ ἴδιοι τὰ υποφέρουμε.

Νὰ μὴ γελιέται κανεὶς ἀπὸ τὸ ἐξαιρετικὸ ἄτομο. Ἡ γενιὰ σημαίνει. Παντρέβεται κανεὶς τὸ συγγενολόγι περισσότερον ἀπὸ τὸ ἄτομο.

Ἡ σημερινὴ καιωνία δὲν τὰ κοιτάζει ἀπὸ — κοιτάζει τοὺς υλικοὺς ὁρους μοναχά. Ταμπουρώνεται σὲ **Αναλογίες**.

α) δὲ θέμε καινὰ δαιμόνια, ἀνεμους στὸ χουζούρι μας.

β) χρειάζεται διόρθωμα, μὰ δὲν τὰ ξέρουμε ἀκόμα ὅλα καὶ πρέπει νὰ περιμένουμε τὴν τέλεια θεωρία πρὶν κουνηθούμε.

γ) βγαίνουνε μεγάλοι ἄντρες ἀπὸ φύτρες παιθασμένες.

Απάντηση.

α) γκρεμοσακίσου ἀνατολίτη !

β) δὲν μπορούμε νὰ περιμένουμε τὸ τέλειο μὰ νὰ κουνηθούμε. Ἡ ζωὴ μὰς βιάζει καὶ πρέπει νὰ ἀποψαύσουμε μὲ ὅσα σήμερα ξέρουμε. Εἶναι αρκετά.

γ) ἀπὸ θάνατο πὼς ἡ ἀρώστια φτιάχνει υπερανθρώπους, μὰ, ὅπως κι ἂν εἶναι, πάντα θὰ ἔχουμε ἀρώστιας αρκετές, κι οὔτε πρέπει νὰ θέμε τὴν ἀρώστια γιὰ μιὰ τέτοια προβληματικὴ ἐλπίδα.

Συμπέρασμα. Εμεῖς σήμερα αποφασίζουμε τί θὰ γίνῃ ἡ ἐλληνικὴ φυλὴ κι ὁ πολιτισμὸς τῆς. Ὅ,τι παραγκωνίσουμε δὲ θὰ ξαναφανερωθεῖ. Πρέπει νὰ διαλέξουμε τίς φύτρες μὲ ἐβλάβεια θερησκεπτικῇ. Κι ἀπὸ εἶναι γιὰ μεγάλη δουλιὰ τῆς γυναίκας— νὰ διαλέγει τὸν πατέρα, καὶ νὰ ἀνασταίνει παιδιὰ γερά, γεμάτα ψυχὴ καὶ χαραχτήρα.

ΠΕΤΡΟΣ ΒΛΑΣΤΟΣ

ΠΑΛΑΜΑ—ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ

ΙΑΜΒΟΙ ΚΑΙ ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ

ΜΕΡΟΣ Β'.

ΜΑΓΙΟΒΟΤΑΝΑ

Διασκευή, τραγούδι καὶ ωιδίον

Προελούδιο—Μιὰ νεράιδα μ' ἐγέννησε—Ἡ γιὰ Ζωὴ=Στέκει τὸ Βασιλόπουλο—Ἡ Μαύρη Λάμα—Γυρνᾷ κι ὀρμῇ ὁ Μενέλαος—Ἀπὸ ξένα βασίλεια—Σπέρμα τῆς Χάμκος—Ὁ Διγενὴς Ἀκρίτας.

Σ' ἕνα τόμον δρ. 8. Ὅποιος θέλει, παραγγέλνει τὸ βιβλίον καὶ στὰ γραφεῖα τοῦ «Νουμᾶ» δίχως παραπανιστὸ ἔξοδο γιὰ ταχυδρομικά.

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΕΝΤΡΙΝΕΣ

Στὸν ἀγαπητό μου Τάσο Νικολέτο

.... Ὡς πάθουν πὰ τὰ μαγικά λαβοῦτα κ' οἱ φιλντισένιοι νταϊρέδες, γιὰ ν' ἀκουστῇ τὸ θεῖο τῆς Λαχμὲς τραγούδι ! Νεραϊδογέννητη Λαχμέ, κόρη τοῦ Λόγγου καὶ τῆς Αἰμνῆς, ποὺ ζεῖς μὲ τῶν ἀνθῶν τίς εὐωδιὲς καὶ τῶν ποταμῶν τίς αἰρες. Κόρη τῶν Ὁνείρων, πὲς μας τὸ καλὸ τραγούδι. Θὰ βουβαθοῦν τὰ ἡδόνια καὶ οἱ χρυσὲς πύλες τῆς Ἑδέμ θάνοϊζουν, νάναγαλλιάσουν οἱ ψυχές !

Οἱ καλοὶ τοσμπάνηδες πλούσια θὰ κάνουν δῶρα γιὰ τῆς Τραγουδίστρας τὸ χατήρι. Μοσκάρια καλόθρεφτα καὶ μανάρια θὰ φήσουμε νὰ σπαραχτοῦν ἀπ' τοῦ Λόγγου τὰ γρίμια, καὶ τῆς Αἰμνῆς τὰ ψάγια—τὰ γαπημένα σου πλουμιστὰ συντρόφια— θὰ ταγίσουμε μὲ χλωρὸ τυρὶ καὶ μυζήθρες μοσκόβολες ποὺ θὰ σκορπίσουμε στὰ κρυστάλλια τῆς... Ἐλα Πεντάμορφη Νεραϊδοπούλα, Θεϊκὰ Λαχμέ, πὲς μας τὸ «καλὸ τραγούδι» ποὺ μοιάζει μὲ τοὺς ἀμανέδες τῶν Χοντζάδων, ὅταν διαλαλοῦν τὴ Δόξα τοῦ Προφήτη ἀπ' τοὺς οὐρανόφτιστους μινωέδες στὸ ὑπερλαμπρὸ Τζαμί τῆς Ἑντρινές !

«Πιρχοῦ τὴ Δόξα τοῦ Ἀλλὰχ λαμπρύνει ἡ Ἐφτάλοφη, ποὺ δυὸ θάλασσες καὶ δυὸ στεργιές ἐνώνει καὶ χρυσοκέντητους καὶ ξικουσιμένους εἶδε στὸ θρόνον τῆς, θρόνον τοῦ κόσμου, καὶ μὰτι ζήλιας πάνω τῆς εἰχνοῦνε ὅλ' οἱ Ἀρχόντοι Τρανοὶ τῆς Γῆς, ἡ Ἑντρινέ μας, καμάρει εἶταν καὶ πάντα θάβει μέσα στὸ πνέγμα καὶ τὴν ψυχὴ ὅσων πιστέβουνε Τρανὸ Προφήτη....

»Μὲς στὸ θεόλαμπρο τρανὸ τζαμί τῆς, τὸ Σύμ-

ΣΗΜ. «Τὸ τραγούδι τῆς Ἑντρινές» εἶναι σὰ μιὰ συνέχεια τῶν «Τάφων» (Νουμᾶς, 1913, σελ. 205) ποὺ τὸ Μπεόπουλο τοῦ Τρανοῦ Μπέη ξεδικιέται τοὺς Βουλγάρους καὶ μοιάζει μὲ τὸ θρούλλο ποὺ πλέχτηκε ἢ ποὺ θὰ πλέχτῃ ὕστερ' ἀπὸ χρόνια, γύρω στὸ νομα τοῦ Ἐμβέρ ἀπ' τοὺς Τούρκους. Ἕνας κύκλος Ἐμβερμπεϊκός.

Ἡ Ἑντρινέ—ἡ Ἀντριανούπολη— εἶταν πάντα ὕστερ' ἀπ' τὴ Μέκκα ἢ μόνον πολύτιμη πολιτεία γιὰ τοὺς Τούρκους γιὰ τὸ τζαμί τῆς (τὸ περίφημον τοῦ Σελήμ ποὺ ἔχει τοὺς τάφους τῶν Χαλίφηδων) μποροῦν ἀκόμα καὶ τὴν Πόλη νὰ θυσιάσουν. Ὡς καθὼς εἶναι γνωστὸ τὴν Ἀντριανούπολη τὴν πήραν ἀπὸ τοὺς Τατάρους (Βουλγάρους) οἱ Τούρκοι πέρσι τὸν Ἰούλιο χωρὶς μάχη, μὰ τὸ τζαμί κουρσεμένο τὸ βρήκαν καὶ τὴν πόλη ρημαδία. Ἰντερτίμ θὰ πῇ κεραυνός· εἶταν παρόνομα ἐνοῦ Σουλτάνου, τοῦ Μωχαμὲτ νομίζω τοῦ Δεύτερου.